

Domingo Hecoste

L'ULL

NÚM. 13

OLOT, 14 DE SETEMBRE DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena

BREU RESSENYA DE LA FESTA MAJOR

Explendent, sorollosa, plena de vitalitat y joventut ha passat la festa major d'enguany per nostra moderna ciutat. Les tradicionals cerimonies han sigut matisades per refinaments inconeuts en eixa terra y en elles s'hi ha ovirat palpablement, d'una manera certa, la gran evolució qu'estém donant cap a una moderna vida d'amplitut, de llibertat, de tolerancia.

Fem constar ab joia aquesta nota d'observació y volém en ella la part que'n justicia ens pertaneix.

* *

DÍA 7

A les dotze els campaners suen el kilo.

A les cinc, els gegants surten de casa seva y, com que's dissapte, ja pregunten en quina hora surtirá L'ULL. A la mateixa hora, en nostra Redacció, trevallém els 52 redactors com 104 negres.

A les set, completes que no sabém com varen anar, puig era tanta la nostra feina que no hi poguerem assistir.

A les nou, s'arma la gran encesa de fanals y aquell corneti de «La Principal» de Sant Feliu de Pallarols comensa a fer galls.

A les deu, solemne aparició del *Nombre extraordinari* de L'ULL. Gran carrossa, 2,000 exemplars, éxit immens, en Culasso no s'entén de feina.

A les petites, tothom se'n va a clapar.

DÍA 8

A les sis, ens han dit que tocaren una... diana. No la varem sentir.

A les vuit, *passant*.—Passeu tant que volgueu.

A les nou, balls a la Plassa, la gegantessa porta mitxes calades. Els nois d'Olot tenen la barra de no volguer la sardana y *el hijo del Caballero Felipe* te de pagar, sol el *lunch*. El simpàtic alcalde llueix la levita y en Quer l'americana.

A les deu, Ofici lluit. Molta gent y la *predica* forsa neula.

A les dotze, la missa de la Parroquial molt concorreguda. A la sortida, el Firal sembla un *boulevard* parisién.

A la una, apreta la gana y... tothom a jalá.

A dos quarts de tres, hi ha concert a l'«Industria» ab obligats de fiscorn. En els «Catòlics» en Morer lamenta jeremiàcament la política local palpitant y el concert sembla que toca himnes de contrició. En la Reconcentració dels reconsagrats, se llegeix L'ULL com l'epistola del dia. A can Carllí, tothom plora a llàgrima viva; la fulla dels fusellaments fa posar de punta els peis d'aquells angelets del *requeté*. En el «Casino», concert per uns cegos de Gerona.

A les sis, la *Professó*. llarga y lluida y el senyor Miquelarena molt content. El metxe Danés